

ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

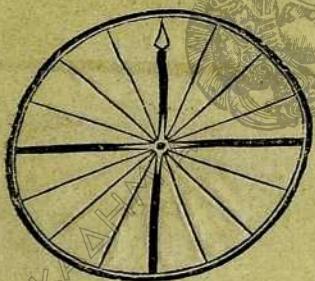
ΕΧΑ

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΥΣΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

2295
ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΗΛΙΑΚΗΣ
ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ὡς ἀξιόμεγαλοπρεπῇ Γαλλία ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,
Ὅταν ἡ φύσις βοηθῇ καὶ ἡ τύχη ἐν τῷ ᾄμα ὁ ἄνθρωπος
ὑψώνεται χωρὶς κανένα πρᾶγμα

Καὶ ὅταν ἐκτιμήσουν τὰς ἡλιακὰς γνώσεις τοῦ συγγρα-
φέως τιμήσουν, τότε καὶ τὴν ἀξιόμεγαλοπρεπῇ τρισέ-
βαστον Γαλλίαν, ἡλιακὰ ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,

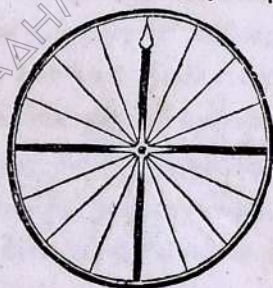
Δυσεύρετος Γαλλία μὲ ἀειθαλία
Ξιφίλ γαλὲρ τῇ ἀληθείᾳ,
Μεγάλα βεῦ ἀηθαλεία.

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ.

Καὶ ἀφιερώνεται εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τῆς Κωρώνας τῆς
πολυτίμου Γαλλίας, ὡς ἀξία τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς
παιδείας καὶ τῆς ἡλιακῆς μεγαλοπρεπείας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

211

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

1881

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΗΛΙΑΚΟΣ.

Πρόλογος ἐπιταφικοῦ λερμπαλὲρ καὶ ἡλιακοῦ λόγου τῆς πολυτίμου ἀνακομίσεως ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Ἑλένη εἰς Παρίσιον, ὑψιλοῦ κα ἡλιακοῦ λειψάνου ἀνδρὸς μεγίστου αὐξάνουν, διὰ τῆς μεγίστου διπλοματικοπολιτικῆς του καὶ ἀξιοαυτοκρατορικῆς ἀξιάστου φυσικῆς, του καθὼς ἀποδείχθηκε καὶ ἦν ἀποδειγμένος ἄνδρας ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ βήματος βημάτων τὸ πολύτιμόν του ὄνομα, ἦτον κα ἦνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτο καὶ εἶνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτον ἄνδρας ἀειθαλίας ὁ πολύτιμος Ἀναπολέων ξιφιμαλὲρ ἐπ' ἀληθείας.

Διὰ τὸ βαθὺ σέβας λοιπὸν τοῦ ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ μεγίστου τούτου ὑψιλοῦ ὀνομά του, γίνεται ἡ ἀφιέρωσις εἰς τοὺς γενεομεγαλοφιλοελευθέρους ἄνδρας τῆς πολυτίμου Γαλλίας, ἄνδρας τῆς ἀξιομεγαλοψύχου γενεομεγαλοπρεπείας εὐγενεῖς ἄνδρας τῆς Γαλλίας ζήτω μὲ ἀειθαλίας οἱ σοφοὶ ἄνδρες τῆς Γαλλίας ΑΜΗΝ !

Περικαλῶ λοιπὸν τοὺς εὐγενεῖς καὶ σοφοὺς Γάλλους διὰ νὰ τὸ ὑποδεκτοῦν μὲ εὐμένειαν, καὶ μεγίστου ἀνδρὸς εὐ-

νοϊαν, πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν, τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος ἡ
ὑψιλὴ εὐνοϊα καὶ διὰ τὸ ὑψιλὸν καὶ ἡλιακὸν ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς
μου Ἀναπολέοντος.

Καὶ διὰ τὴν Λευκάδα τῆς συντακτικῆς περιγραφῆς ἡ
πληρωμὴ του εἶνε 2 τάλληρα ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος 3, ἂν
ἔχη τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφὴν τοῦ ποιητοῦ, ἂν δὲ δὲν τὴν
ἔχη, φαίνεται ὡς νοθὸν καὶ καταδιώκεται μὲ πρόστιμον
1,000 ταλλήρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ Ποιητὴς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ματθαίου ἐκ τῆς Νήσου

Ἀμοργοῦ Ῥομφαίου

Καὶ τῶν Παιτῶν Κορυφαίου.

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΤΑΦΙΚΟΝ.

Λόγον ἐπιταφικοῦ ἀνδρὸς μεγίστου ἡλιακοῦ,
Ἀφὶλ μαλὲρ Ἀναπολέοντος ἀξιοθαυμάστου καὶ ἐκλεκτοῦ.
Ἀναπολέοντος τοῦ ἀξιοθαύμαστου καὶ φρικτοῦ.
ὡς βασιλεὺς βασιλευόντων,
Ὅπου δὲν τὰ ξιώθηκε κενεῖς ἄλλος καθὼς ὁ ἀδάμαντος Ἀ-
ναπολέων ἐστάθηκε.
Μεγάλος ὅπου δὲν ταξιώθηκεν οὔτε εἰς τοὺς προαπερασμένους.
αἰῶνας λερμπαλὲρ οὔτε εἰς τοὺς νῦν κανένας,
Ἀλλὰ μόνον ὁ ὑψιλὸς καὶ ἡλιακὸς, ὡς μεγίστης γνώσεως
καὶ φρονήσεως, ὁ Ἀναπολεὼν μόνος ἀξιώθηκε,
Τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς δόξης τῶν δοξάντων τοῦ κολε-
φῶνος τούτων
Ὅπου καὶ ἡ ἀνακόμισις τοῦ ἀδάμαντος λειψάνου του,
Ἀπὸ τὴν ἀγίαν Ἑλένην εἰς Παρίσιον,
Ἐδῶσε μέγιστον κρότον ἡ δόξα καὶ τιμὴ του,
Λερμπαλὲρ ὅπου εἶναι παγκόσμιος ἡ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ του
ὡς Ἀθάνατος Ἀθανασίας μεγίστου Ἀειθαλίας
Ἡ δόξα καὶ τιμὴ του εἶναι ἐπ' ἀληθείας,
Καθὼς τὸν ἀπέδειξαν ἐκ διαφόρων εἰδῶν πείρα τῶν μεγί-
στων πραγμάτων, λερμπαλὲρ καὶ ποῖον ἄλλον ἔδειξεν ἡ
φύσις εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἐπίσης
Καθὼς ἀπέδειξε τὸν Ναπολέοντα ἡ φύσις,
Ὅπου κανένας ἄλλος δὲν εὗρέθη εἰς τὰς δόξας του νὰ πρέπη
Ἄς μιμηθοῦν τὰ ὑποδήματά του,
Ὅπου ἔσως λάβουν μέρος εἰς τὰ φρονήματά του.
Καὶ εἰς τὰ ἡλιακὰ θελήματα καὶ βουλήματά του,

Ἡ καὶ τὰ φρονήματά τοι ἄς ἀπασθῶσι ὅπου ἴτως τὰ φρο-
νήματά του φαντασθῶσι
Πλὴν εἶναι τῶν ἀδυνάτων, ἐπειδὴ εἶναι φυσικὰ χαρίσματα,
τὰ ὑψηλὰ καὶ ἡλιακὰ βουλήματα, θελήματα καὶ προτερή-
ματα ἐνός μεγίστου ἀνδρός
Τὰ φυσικὰ καὶ ἡλιακὰ προτερήματά του τὰ φυσικὰ,
Ἐπειδὴ κα καθὼς τρέχει με ὀρμὴν,
Ὁ χεῖμαρος τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Δουνάβεως,
ἔττι καὶ ὁ νοὺς ἐνός μεγίστου ἀνδρός, ὁ νοὺς του ὁ λαμπρός.
Ὅπου τὰς μεγάλας ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς σκέψεις τῶν γνώ-
σεων τοῦ μεγάλου νοός,
Ἐνός ἀρίστου ἀνδρός, καθὼς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων.
Κόπτεται ὁ ὕπνος του καὶ τὸ φαγὶ καὶ ἔττι δὲν εἶναι ἴδιον
τοῦ καθενός, ἡλιακὰ νὰ θεωρῇ, ἐάν ἡ φύσις δὲν τὸν διορῇ.
Καὶ ἰδοὺ ἡ Ῥόδος βεῦ ἰδοὺ καὶ τὸ πᾶν ἔρε !
Ὅ ἐστι διὰ νὰ ἦτον τοιοῦτου ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ μεγίστου
τοῦ νοός γνώσεως καὶ κρίσεως.

Ὁ αὐδῆμος Μπονοπάρτης.

Δὲν ἐκάθουνταν ποτὲ εἰς τὴν τράπεζαν οὔτε τρεῖς κάρτα,
Λερμπαλέρ, ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἡλιακὴ πληροφορία τῆς μεγίστου
μεγαλειότητος ἀειθαλίας,
ὡς βασιλεὺς βασιλεύων ὑπολάφατο ὁ Ἀναπολέων,
Ζήτω ζήτω ἑκατονταζήτω ἡ μυριοαξιοθαύμαστος ἀθανασία.
τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ λερμπαλέρ ὀνόματος Ἀναπολέοντος
ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἀρετὴ καὶ γνώσις ἡ μεγάλη τοιοῦτου μεγίστου
ἀνδρός εἰς ἄλλους δὲν δίδωσι τὸ φῶς, ἐάν δὲν τὸ ἔχη φυ-
σικῶς, ὅπου ὅταν ἀρχινᾷ διὰ νὰ σκέπτηται περὶ ἡλιακῶν
πραγμάτων, τοῦ κόπτεται ὁ ὕπνος του, διόλου καὶ τὸ
φαγὶ του ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἡλιακὴν πολύτιμον τὴν
συλλογὴν του. ἰδοὺ λοιπὸν ὅπου δὲν εἶναι ἴδιον τοῦ καθ' ἑ-
νός διὰ νὰ ἦναι εἰς τὰς γνώσεις του ἡλιακός, ἐάν δὲν τὸ
ἔχη φυσικῶς.

ὅπου ἡ γνῶσις του νὰ ἦναι βασιλικῶς.

Λοιπὸν λερμπαλὲρ, ἔγκριτοι καὶ ὑπόκριτοι, ὅλοι σας ἐνω-
θῆτε καὶ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀναπολέων ἐκεῖ προσηλωθῆτε
ὅπου ἴσως λάβετε παρ' αὐτοῦ χάρις νὰ ὑψωθῆτε.

Τιοῦτες χάρες ὑψηλές εἶχεν ὁ αἰοίδημος, καθὼς τὸ λές λαμ-
πραῖς στολαῖς.

Λερμπαλὲρ πιάστε τὴν ταμπακέρα του ποῦ ἔβαζε ταμπακὸν
νὰ φαντακτῆτε καὶ ἐσεῖς τῆς δόξης τὸ ἀκράτο,

Τιοῦτες χάρες ἀνδρικές εἶχεν ὁ Αἰοίδιμος ἀξίαις,
ἀάδετε λοιπὸν καὶ σεῖς αἰτίαις, ὅπου νὰ φαντασθῆτε ταῖς
αὐτοῦ ἀξίαις.

Καὶ ὅποιοι δὲν ὑψώνει τὸ πολύτιμον ὄνομα τοῦ ἀδάμαντος.

Ἀναπολέοντος, δὲν γνωρίζει τίποτε λέγοντος.

Λερμπαλὲρ ἐπειδὴ καὶ ἡ γνῶσις πάσης γνώσεως μεγίστου
νοὸς κρίσεως καὶ φρονήσεως Ἀναπολέων ἐστάθη ὁ μόνος
τῆς φύσεως ὁ μέγιστος κομήτης τῶν κομητῶν ὁ Ἀναπο-
λέων μέγιστος κομήτης ἦτον.

Ἀστροφεγγῆς καὶ τηλαυγὴς μὰ ἦτον ἄνδρας τῆς λαμπρῆς.
Δὲν ἀπέθανεν ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων, εἶναι ἀθάνατος σὰς
λέγω.

Ὅπου τὰ μέγιστα ἐτιμήθη ἡ πολύτιμος Γαλλία.

Μὲ τὰς μεγίστας γνώσεις τοῦ Ἀναπολέοντος τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ τί δὲν κἀννεὶ ἡ δύναμις ἡ θεία, ὅταν θέλῃ νὰ ὑψώσῃ
ἓνα ἄνθρωπον τῇ ἀληθείᾳ. Ἐξ αἵματος ἡλιακοῦ ἦτον καὶ
ἐτιμήθη μὲ τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀπεδείχθη, ἄνδρας
μέγιστος ἐκηρύχθη, καὶ τὸ Παρίσιον ἐσεῖθη, ὅπου μὲ
τὰς δάφνας τοῦ κόσμου ὅλου ἐστολίσθη εἰς τὰς πολυτίμους
ἡλιακὰς ἡμέρας.

Τοῦ Ἀναπολέοντος ἀδάμαντος κομῆται

Ὅπου καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν ἐφάνηκε ποτὲ παρόμοιος κο-
μήτης λερμπαλέρ, καθὼς εἰς τοῦ Αναπολέον τὰς ἡμέρας
ἐφάνηκε μετὰ τοὺς πλανήτας.

Γαλλία! Γαλλία! δὲν κρύβεται ἡ πανένδοξος ἀειθαλία, ἡ δό-
ξα καὶ τιμὴ τοῦ Αναπολέοντος τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἂν τινες
θέλουν διὰ νὰ κρυφθῇ ἀποδεικνύουν τὴν σκοτινάδα τοὺς
αὐτοὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι αὐτή.

Ἐπειδὴ ὡς καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά,

Ἐγνώρισαν τὰς μεγίστας γνώσεις καὶ δόξεις τοῦ Αναπολέον-
τος ἀληθινὰ,

Λερμπαλέρ καὶ ἐπὶ τούτου διαμένει ἡ δόξα καὶ τιμὴ του
νέμει εἰς τοὺς αἰῶνας μένει.

Καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζήσῃ ἐξαετῆς καὶ ἠθέλετε ἰδεῖ τί ἀξίζει
τῆς γῆς

Ἡ καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ μοναχοῦ καὶ ἠθέληεν
ἰδεῖτε τί ἔκκμνεν αὐτός,

Πλὴν ἂς ἦν ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν ὁποῖον εἶχ ὅπου ἔχασε
μέγα πνεῦμα καὶ ἠδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα τὴν μητέρα
του νεῦμα ὅπου τῇ ἔκαμε καὶ τῆς ἦλθεν ἐμετὸς αἷμα
ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀδάμαντος ἀν-
δρός της.

Λερμπαλέρ καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτῆς υἱοῦ της.

Μεγίστη ἦτον ἡ φλογίτης ἡ πικροκάτη φωνὴ τοῦ ἀνδρός καὶ
τοῦ υἱοῦ της,

Οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι τὰ μέγιστα ὑψώθηκαν,
Εἰς τὰς πολυτίμους ἡμέρας τοῦ Αναπολέοντος τὰ μέγιστα
ἀξιώθηκαν.

Ἀφοῦ καὶ βασιλεῖς ἐσήκονε καὶ βασιλεῖς ἐσήστνε,

Ὅπου μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο υἱοῦ Φιλίπ-
που μόνος

Ἄν' ἀνεφάνηκε ἄλλος οὔτε ἐγεννήθηκε,
 Ἄνδρες παρόμοιος ἐπισημωτάτου μεγίστου κρίσεως καὶ προ-
 νήσεως,
 Ἄνδρες μεγίστου γνώσεως ἀρίστου πνεύματος καὶ φρονήσεως,
 Μὲ ὅλα τὰ πολύτιμα προτερήματα τῆς πολυδοξίας ῥήμα-
 τα καὶ ἀνδρικήν ἥρωϊκὴν πανένδοξον γενεομεγαλοψυ-
 χίαν,
 Ἄερ μπαλέρ καὶ μὲ τόνους τῆς φιλοδικαίου φιλάνθρωπίας
 Ἀφίλ μαλὲρ μεταπρέπω τῆς πανενδόξου ἀξιοπρεπείας
 μεγαλοπρεπείας ἦτον μέγας τῆς σοφίας,
 Δόξαν μέγιστη καὶ εὐτυχία. ἦτον τῆς κοινῆς φιλάνθρωπίας,
 Ἦτον ὁ Ἀήδημος φανερομένος τῆς κοινῆς εὐτυχίας πῶς
 ἦτον παραδομένος,
 Διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον θαρρόης πῶς ἦτον γεννημένος ὁ
 εὐλογημένος,
 Ὅπου σήμερον ἂν ἐξοῦσεν βέβαια βέβαια ἤλειεν εἶναι ὁ ἐπί-
 γειος βασιλεὺς πασῶν τῶν βασιλευόντων βασιλεὺς,
 Καὶ ἅς ἐξαναφνῇ ἢ ἅς ξαναγεννηθῇ παρόμοιός του,
 Καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἱστορήσω ὅπου μὲ χρυσὰ γράμματα νὰ τὸν
 στολίσω,
 Ἄερ μπαλέρ ὅπου καθὼς τὸ πολύτιμον ὄνομα τοῦ Ἀναπο-
 λέοντος σήμερον ἐν τῇ δόξῃ
 Τραγωδεῖτε καὶ παγκόσμιος κοινολογεῖτε,
 Παρόμοια καὶ αὐτὸς νὰ ἱστορῇται,
 Ἄερ μπαλέρ μὰ ἦτον ὁ μόνος ὁ Ἀναπολέων ἡ δόξα καὶ τι-
 μὴ ὅλων τῶν αἰῶν,
 Ἀφίλ μαλὲρ ἐκεῖνος μόνος ἐγεννήθη ὅπου μὲ ὅλας τὰς
 δόξας καὶ τιμὰς ἐτιμήθη,
 Καὶ ἐπομένως ἐκοιμήθη καὶ τώρα πάλιν θαρρείς πῶς ἐγεν-
 νήθη.

Ὅπου ἡ δόξα του πάλιν ἐτιμήθη.

Ὅπου ἡ ἀθανασία του εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας λαμπρὰ μεγάλη
δὲν εἶναι ἄλλη.

Καὶ ἄς ξαναγεννηθῶσιν ἀκόμη δύο ἑταίροί του.

Ὅπου ν' ἀξιωθοῦν νὰ ὀνομασθοῦν ἄνδρες μέγιστοι δεύτεροί του.

Νὰ ἔχουν ὅμως ὅλα τὰ ὑψηλὰ φρονήματά του.

Καὶ τὰ ἡλιακὰ ἰδιώματα καὶ κατορθώματά του,

Ὅπου νὰ ἀξιωθοῦν νὰ λάβουν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἡλιακὴν ὀνομασίαν τοῦ Ἀναπολέοντος τὴν ὑψηλὴν φαντασίαν, μὲ τὴν ἀνδρικορωϊκὴν του γενναιομεγαλοψυχίαν μὲ ὅλας τὰς πολυτίμους γνώσεις καὶ φαντασίας του ν' ἀξιωθοῦν τῆς μεγαλοσύνης του δόξης καὶ τιμῆς εὐφροσύνης του ἀθανασίας! ἀθανασίας! βασιλικῆς.

Εἶναι τῶντι τοῦ Ἀναπολέοντος ὑψηλὴ καὶ ἡλιακὴ,

Καὶ τῶντι βασιλική.

Δερμπαλὲρ ἀξιώθηκεν ὅπου βασιλεὺς βασιλέων ὑψώθηκεν ὁ
Ἀναπολέων

Δελαλέφ δὲν τοῦ ἔμεινε τιμὴ καὶ δόξα ἀλλὰ ὅλας τὰς ἔλαβε
μὲ γνώσεις δύνάμεις καὶ δόξα ζήτω ἡ ἀθανασία του ἡ δόξα καὶ τιμὴ τῆς βασιλείας του.

Εἵπαμεν ἐδῶ ἐνακαρὴ διὰ ὅλα τὰ ὑψηλὰ βουλήματα

Καὶ ἡλιακὰ κατορθώματα καὶ προτερήματα,

Τοῦ ἀηδῆμου ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος.

Οἱ καλημέρης λέγοντος.

Δερμπαλὲρ μὰ ἐπειδὴ καὶ ἓνας συγγραφεὺς πρέπει νὰ ὁμιλῇ
τὴν ἀλήθειαν σαφῶς,

Εἰφίλ μαλὲρ εἶναι δίκαιον λιπὸν διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν,

Καὶ περὶ τῆς ἀνδρικορωϊκογενναιομεγαλοψυχίας,

Μὲ τῆς ἀξιοφιλοτίμου μεγαλοπρεπείας

Ὅπου ἔδειξαν οἱ λαμπροὶ Γάλλοι

Σὲ δ' ἄλλας τὰς ἐκστρατείας τοῦ Ἀναπολέοντος μικροὶ μεγάλοι
ὥς οὐδεὶς ἄλλοι

Καθὼς οἱ Γάλλοι ζήτω οἱ Γάλλοι,

Ὅπου ἕνα ἐμπόδιον ἔν δὲν τοὺς ἐγένοντο,

Λελαλεῖ σήμερον ὁ Ἀναπολέων ἤθελεν ἔχει παγκόσμιος τὴν
δόξαν παντοῦ μὲ τόξα· ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ ὑψηλαὶ λευκάδες
τῆς ἡλιακῆς φαντασίας τῶν μεγίστων γνώσεων καὶ φρο-
νήσεων τοῦ ἀνδρήμου τούτου ἀποδείξεως.

Λερμπαλὲρ φέρει εἰς ἀπορίαν τὴν κάθε ἡλιακὴν φαντασίαν
Καὶ στόχασιν ἀνδρῶν μεγίστων πρότασιν τοῦ πολιτίμου
Ἀναπολέοντος φρόνησιν.

Λελαλεῦ ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωες τῶν μυριάδων,
Μὰ εἶναι τῷ ὄντι ἀποδεδειγμένος ἄνδρας μέγας ἦτον καὶ
εἶναι βεβαιωμένος

Μεγίστου γνώσεως ἐπαινεμένος

Τῆς πολιτίμου Γαλλίας στεφανομένος

Ὅπου ἀδόχαστος κολόνα ἐστάθη εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐφίλ μὲν ὁ πολίτιμος Ἀναπολέων δὲν ἀπέθανεν σᾶς λέγω
ζήτω ζήτω τραγωδεῖται ὅλοι οἱ Γάλλοι νὰ χαρῇται

Καὶ εἶναι ἐπαινος μέγας ὁ Ἀναπολέων καὶ ὄχι ἄλλος,

Τιμὴν μεγίστην ἐπροξένησεν τῆς πολιτίμου ἔδосεν,

Λερμπαλὲρ ἔχεται χρέος οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι

Ὅπου νὰ καταβάλλεται ποσότητα χρηματικῆς μεγάλης

Ὅπου νὰ ἀποκαταστῇται τὸ μοναμέντοτου

Ἀπὸ ἀδαμάντας σμάλτο καὶ κεχηρημπάρι,

Καθὼς ἦτον ἥλιος καὶ φεγκάρι λέοντας καὶ πολικάρι.

Ἔθνη παγκόσμια ὁ Ἀναπολέων ζήτω αἰῶνια

Ἡ τιμὴ τῶν Γάλλων μικρῶν μεγάλων

Ἦτον καὶ εἶναι ὁ ἀδάμαντος Ἀναπολέων

Ὅπου δὲν ἐξεχύνεται λέγω

Ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπερασμένους αἰῶνας θὰ ᾔναι δοξασμένος,
Μὲ πανένδοξον ἀειθαλίας ὡς βασιλεὺς βασιλέων ἐπ'
ἀληθείας.

Ὁ μέγιστον ὄνομα Ἀναπολέοντος ὅποῖος παρατηρεῖ λέγοντος,
Μιμνῆσθαι ὅλοι τὰ ὑποδήματά του ἔτος μάθεται καὶ
τὰ φρονήματά του ἀπὸ τὰ ὑποδήματά του
Ἰδοὺ ὁ ἄνδρας ὁ πολίτιμος πῶς ἱστορεῖται πανένδοξος Γαλ-
λία Γαλλία πολίτιμος Γαλλία, πρέπει νὰ δείξης μεγίστην
γενναιοψυχίαν.

Μὲ ὑψηλὴν ἡλιακὴν ἀξιομεγαλοπρέπειαν,
Διὰ τὴν πανένδοξον ἀθανασίαν τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέον-
τος τῇ ἀληθείᾳ καθὼς ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωας
τῶν μυριάδων,

Ἐπαινούμενος παγκόσμια φημισμένος,
Τὴν ἀθανασίαν σπεύσανομένος,
Γαλλία σὲ ὁμιλῶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν,
Ὁ Ἀναπολέων σοῦ ἦτον ἀμίμητος θησαυρὸς ἀτίμητος.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Τί θησαυρὸς μοῦ ἦτον πολλὰ ἀκριβῶς υἱὸς μου ἠγαπητὸς,
Καὶ τὰς δάφνας ὅπου μὲ εἶχε στολισμένην σήμερον τὰς
βλέπω καὶ λυποῦμαι νὰ τὰς βλέπω καὶ δὲν ἔμπορεῖ κά-
νεις νὰ τὰ ἀρνηθῇ,

Πῶς ἦτον τοῦ Ἀναπολέοντος γεννητικὰ γραπτὰ ὅλα αὐτὰ,
Τὰ ὑψηλά του βουλήματα μὲ τὰ ἡλιακὰ θελή-
ματα,

Θεσπίσματα καὶ βουλήματα μὲ τὰ πανενδόξα του φρονή-
μα του,

Ἡλιακὰ του προτερήματα ἔπου αἱ ἀρχαί του καὶ τὸ μέλος
ἦτον δόξης καὶ τιμῆς τὸ τέλος καὶ τί νὰ πρωτογράψω
καὶ τί νὰ σᾶς εἰπῶ,

Μέγιστος ἄνδρας ἀποδείχθηκε
Ὁποῦ οὐδεὶς ἄλλος ὡς Ἀναπολέων μέγας.

Καὶ τί πολυλογία νὰ τὰ πολυλογῶ

Ἄφ' ἐγὼ ὁ ἰδὸς τὰς γνώσεις του ἀπορῶ ὅπου ὁ Δη-
μοσθένης καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς
Ἀπὸ τοὺς τάφους τοὺς ὡς ἤκουσαν τὸ ὄνομα Ἀναπολέων ἐ-
γύρισαν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μὲ τὰς χεῖρας τοὺς ψωμέ-
νας καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν προσερχόμενοι καὶ ἐκ συμφώνου
ἀνεφώνησαν φωνὴν μεγάλην καὶ λέγουν ζήτω ὁ θεὸς τῶν
θλων οὐρανοῦ καὶ γῆς δημιουργός,

Οὐράνιος ἐπίγειος παγκόσμιος τρισυπόστατος αἰὼνος
Εὐλογημένη ἡ ἀθανασία σου ἁγιασμένη ἡ βασιλεία σου καὶ
ἂν ἡμεῖς ἀφήσαμεν τὴν πατρίδα μας καὶ ἀναχωρήσαμεν
μὲ λύπην μας μεγίστην τὴν ἀφήσαμεν.

Σήμερον ὅμως εἰς τοὺς τάφους μας ἔρχεται λύπη καὶ χαρὰ
Βλέποντες πάλιν ὅπου ἀπὸ τὴν φλέβαν μας ὕψωσις τὸν λε-
γόμενον Πινοπαρτε

Ἐσήκωσε καὶ τοῦ ἐχάρισες διὰ νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς ἀνηκούσας
ἡλιακὰς γνώσεις ἀρχούσας.

Καὶ μὲ τὰς ἡλιακὰς του γνώσεις θέλει νικήσῃ τὰ ὑψηλὰ
πνεύματα τῆς πολιτίμου Γαλλίας λερμπαλέρ καὶ τὸν Ξι-
φιμαλέρ μὰ τῆς σοφῆς Γαλλίας θὰ τὸν ἀκολουθήσουν
Καὶ τὰ τετραπέρατα τῆς Οἰκουμένης νὰ τὰ ὑποτάξῃ μὲ
τῆς ἡγουμένης καθὼς καὶ ἐκόντεψεν,

Λοιπὸν δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου καὶ γεννηθήτω τὸ θέλη-
μά σου.

Θεέ, τῆς ἀθανασίας σου, ὅπου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου
ἐποίησες τὰ πάντα.

Ὅλα δυνάμει τῆς σοφίας σου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου δόξα
καὶ τιμὴ τῶν ἐξαπτερύγων σου, ἴδετε λοιπὸν ὅπου καὶ οἱ

προπάτορές μας είναι μάρτυρες ἀπεκεί πῶς ὁ Μπονοπάρ-
της ἦτον μέγιστος νοῦς.

Ὅπου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κολοφῶντος ἡ δόξα του ἐστάθηκει
ἀπόντος δυνάμει τοῦ πρεπόντος τί τὰ θέλετε ἡ φύσις καὶ
ἡ τύχης ἐσυμφώνησαν ἐπίσης

Καὶ τὸν εἶχαν στολισμένον μὲ ὅλα τὰ ὑψηλὰ προτερήματα
προικισμένον,

Καὶ ἐγὼ λοιπὸν μένω εἰς τὰ γραφόμενά μου ὅμως ἐπιμένω,
Γαλλία, Γαλλία ἐγνώρισε πολλά καλὰ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἔχεις
μέγιστα χρέη,

Διὰ νὰ διαμαντώσης μὲ πολυτίμους ἀδάμαντάς νὰ στολίσῃς
Τὸ πολότιμον λείψανον τοῦ μεγίστου Λαγόπολλοντος,

Καθὼς σὲ ἀξίωσε ὅπου μεγίστου τιμῆς σὲ ὕψωσε,

Καὶ διὰ παράδειγμα ἐλκυστικὸν τῶν νῦν θεωρούντων σε,

Πρέπει νὰ τιμήσῃς λοιπὸν τὸν πρώην θεωρούντά σε

Χρέη ὅπου πρέπει διὰ νὰ τὰ παρατηροῦν,

Καὶ μὲ μεγαλοπρέπειαν νὰ τὰ ἐκτελοῦν,

Ἢ κάθε ἀμφιῆς καὶ μεγαλοπρεπῆς μεγαλειότης,

Ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ἐμπέριεχει μυσητριώδη νήγματα ἔχει

Καὶ ἂν ἤθελε νὰ ζήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ μοναχοῦ, καὶ ἠθέλατε ἰδεῖ
τί ἔκαμνεν αὐτός,

Πλὴν ἅς ᾔναι ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν ὑποῖον εἶναι,

Ὅπου ἔχασε μέγα πνεῦμα καὶ ἀδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα

τὴν μητέρα του· νεῦμα ὁποῦ τὴν ἔκαμνεν καὶ τῆς ἦλθεν

ἐμετὸς αἷμα ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀν-

δρός της καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτοῦ υἱοῦ της.

ὦ ! φρίξον ἦλιε ἡ γῆ καὶ τὸ φεγγάρι μέγιστη ἦτον ἡ
φλόγα της.

Ἐπεκροτήθη φωνὴ τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ υἱοῦ της

Μεγαλητέρα καὶ φαρμακωτέρα ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἦτον ἄλλη
φλογωτέρα,
Βέβαια δὲν εἶναι ἄλλη ὑψηλὴ καὶ μεγίστη ἡ πατρὶς ὥ-
ραϊα ἦτον

Ἐὰν δὲν ἐγνωρίζετο τὸ ἡλιακὸν ὑποκείμενόν σας
Εἶχα τὴν τύχην ὅμως διὰ νὰ ἔχω τὸ πολύτιμον ποτρέτοσας
καὶ μὲ εἶναι γνωστὸν τὸ ἡλιακὸν ὕφος σας λαμπρὰ γυνή
ὥραϊα μεγίστη ἀθανασία σου δὲν ἀκούσθηκε παρ' ὁ-
μοία σου καὶ μάλιστα τὴν τρυφερότητα τὴν ὥραϊαν ἡ-
λικίαν σου

Ἀς ἔχουν τὴν ἀμαρτίαν σου.

Πλὴν ἀδικήθης ἀπὸ τὸν πατέρα σου καὶ ἔμεινες ἀδικημένη
καὶ ἔμεινες ἀδικημένη ἀπὸ τὸν πατέρα σου ἐγνώριζε ὁ
μὴ πολλὰ καλὰ πῶς θὰ εἶσαι χαριζόμενος ἀπὸ τὸν οὐ-
ράνιον καὶ ἐπίγειον παγκόσμιον βασιλέα τὸν μέγιστον
βραβευμένη, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν του θεοῦ νὰ ἡ-
σαι μὲ τὴν βασιλικὴν λαμπρὰν στολὴν σου.

Ἀνγαλιασμένη μὲ τὴν κορώναν σου στολισμένη.

Καὶ ὁ ἀδικὸν σε ἄκραν θὰ σε βλέπει ἀπὸ μακρὰν μὲ ψυχὴν
τεθλιμένην νὰ θὰ σε βλέπει καὶ θαυμάζον, τὸ λέγει ἡ εἰ-
μαρμένη πῶς τὸ ἀδικὸν δὲν μένει

Ἰδέ τε λοιπὸν τὴν ματαιολογίαν ὅπου δὲν γνωρίζει τούτους
υἱοὺς οὔτε παιδεῖα.

Ἀλλὰ πιστεύουν εἰς τὴν κενοδοξίαν τῆς χαμερπῆς ματαιο-
λογίας

Ὡς τῆς σκληροψυχοκακοκαρδίας τῶν τοιούτων ἐπ' ἀληθείας,
ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὸ παιδί του τινὰς δὲν ἔχει πόνον ψυχικῆς

Τί μένει λοιπὸν εἰς τὴν συνείδησίν του νὰ ἔχη τις

Ἐρωτῶ καὶ ἀποκριθῆτε νὰ ἰδῶ τί θὰ ἀπολογηθῆτε καὶ εἴμαι
ἕτοιμος στὰ πάντα νὰ σὰς πῶ τὸ τί καὶ γιάντα.

Γαλλία! Γαλλία! πολύτιμος Γαλλία!

Ε'γνώριζε τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἶχε μέγιστον ἄνδρα θησαυρὸν
ἀτίμητον, λερμπαλὲρ ἀκριβὸν πολύτιμον ἀδάμαντα τὸν
εἶχες Ἀναπολέων τὸν μέγιστον καὶ γενναῖον

Λελαλὲφ ὅπου μὲ ὅλας τὰς δάφνας καὶ μυρσίνας τοῦ κόσμου
ὅλου σὲ εἶχε στεφανωμένη

Τὰ μέγιστα στολισμένη

Α'φιλμαλὲρ μὲ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ δόξας σὲ ἀξίωσεν ὑπὲρ
τοῦ κολοφῶντος σὲ ὕψωσε.

Ἐνακαρὴ ἔνακαρὴ μὲ τὰς πολιτίμους γνώσεις του ὁμακαρὴ
‘Ὅπου θὰ περάσουν αἰῶνες χρόνοι καὶ καιροὶ

Διὰ νὰ ἀξιωθῇ παρόμοιόν του νὰ ἰδῇ

Ἐπειδὴ καὶ ἂν τὸ θεωρήσωμέν κατὰ φυσικὰ προτερήματα
καθὼς λοιπὸν μὲ τὸν ὀρίζοντα σπανίως ἡμπορεῖ διὰ νὰ
φανῇ ἕνας κομίτης διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιδιάβασίν του

Ἐγὼ λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἐπίγεια σπανίως νὰ φανερωθῇ μέγας
ἄνδρας

Καὶ νὰ ἀξιωθῇ ὑπὸ τοῦ μεγίστου τίτλου νὰ ὑψωθῇ

Καὶ ἰδοὺ ἡ ῥόδος ῥέ, ἰδοὺ καὶ τὸ πᾶν ἄρε

‘Ὅ ἐστὶ πόσα ὀνόματα ἀξιώθηκαν τὸ μέγα ἀπὸ τόσους αἰώ-
νας

Πρῶτον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, δεύτερος ὁ μέγας Πέτρος
τῆς ‘Ρωσσίας

Τρίτος ὁ Ἀναπολέων Μποναπάρτης τῆς Γαλλίας

Λοιπὸν μετὰ παρέλευσιν τόσων αἰώνων τρεῖς τοὺς ἴδεται
περιμένεται λοιπὸν καὶ τώρα διὰ νὰ ἰδῇται καὶ τὰ τώρα
κατὰ φυσικὴν παρατήρησιν ὅπου σᾶς εἶπα ταποτώρα

‘Υψηλὴ ἡλιακὴ γενναιομεγαλόφυχος ἀξιομεγαλοπρεπῆς Γαλ-
λία.

Ἐγνώριζε πολλὰ καλὰ τῇ ἀληθείᾳ τὸ πῶς ἔχεις μέγιστα χρῆν

Οὔτε εἰς τὰ βήματά του νὰ φθάσουν,

Ἄς ἐγνωρίσουν πρῶτα τὴν ἀνοησίαν των καὶ ἱπομένως
νὰ ὁμιλήσουν μὲ τὴν παρουσίαν των καὶ νὰ ἐγνωρίσουν
πῶς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων Μπονοπάρτης.

Δὲν ἦτον παραμικρὸς καθὼς θέλουν τινὲς ἀνίδεοι νὰ τὸν
ὀνειδίσουν ὅτι ἦτον Κορτσεϊκάνος μικρὸς ναὶ μὲν κατὰ
τὰ συμβεβηκέτα τοῦ τότε καιροῦ οἱ γεννητορὲς του
κατατρεγμένοι ὄντες ἐσώθηκαν εἰς τὴν Κόρσικα καὶ ἐκεῖ
ἐκατοίκησαν.

Καὶ ἐγεννήθηκε ἐκεῖ ὁ μέγας ν᾽ Ἀναπολέων.

Ἀλλὰ ἦτον ὅλως διόλου ἐξ αἵματος ὑψηλοῦ καὶ ὑλιακοῦ

Αἰ φλέφαις του καὶ τὸ αἷμα του Ἱμπερατορικόν.

Οπου ἡ Ἱμπερατορία τοῦ τότε καιροῦ,

Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔστελνεν σὲ ὅλα τὰ μέρη
τοῦ κόσμου ὅλους,

Τὰς διαταγὰς τῆς καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἐφι-
λοῦσαν τὰς προσταγὰς τῆς.

Δερμπαλὲρ καὶ διὰ νὰ ἦτον τοιοῦτου αἵματος ἦτον καὶ
μεγίστου νοὸς καὶ πνεύματος.

Ἄνδρας καὶ μὲ τὰς ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς γνώσεις του.

Ἐχόντεψαν διὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν ὅλαι αἱ κορυφαὶ τῆς
γῆς νὰ τὸν φιλήσουν.

Καὶ ὀλίγον τὸ ἔλειψε διὰ νὰ φιλήσουν καὶ τὸ χῶμα τῆς γῆς
ὅπου αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε ἵππευς τέτοιος ἄνδρας ἦτον καὶ
ἐκαταστάθηκε διότι ἦτον

Εἶναι μέγιστον λέγω καὶ σπάνιον ἀπὸ τὰ σπάνια,

Διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν

Καθὼς καὶ ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων ἐστάθηκεν ὡς λέων καὶ
ἀδάμαστον τὸν λέγω,

Τι τὰ θέλετε ἡ φύσις τὸν ἐστόλισεν ἐπίσης καὶ μὲ ὅλα τὰ
 προτερήματα ἡ τύχης
 Μέγιστος κομήτης ἦτον, μεγίστους κομήτας εἶχε
 Καὶ τὸ μικρόν του κίνημα τὸ εἶχαν μέγα πρᾶγμα
 Τοιοῦτος ἄνδρας θαυμαστός ἐστάθηκεν ἐξακουστός
 Ὅπως καὶ ἂν τὸ^νθερίσωμεν μέγιστον ἄνδρα πρέπει νὰ τὸν
 ἱστορήσωμεν.

Λερμπαλὲρ καὶ ἂν δὲν τὸν ἱστορήσωμεν ἀφίλ μαλὲρ τότε
 εἶναι φανερόν πῶς τὸν ἐφθονούσαμεν

Διλαλέφ καὶ παράδοξον δὲν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τοὺς μεγί-
 στους ἄνδρας τοὺς κατατρέχουν πάλιν ἕτεροι μεγάλοι.

Λερμπαλὲρ παρακινούμενοι ἀπὸ ζηλοφθονίαν, λερμπαλὲρ κα-
 τατρέχουν τὴν ἀξίαν

Ἀφίλ μαλὲρ τοῦ ἀνδρός τὴν θαυμασίαν.

Ἀθῆναι τὴν 15 Αὐγούστου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΙΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΝ-
ΔΟΞΟΝ ΗΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΔΕΙΘΑΛΗΣ ΔΕΙΘΑΛΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Φιλόπονος καὶ φιλόανθρωπος μεγαλοπρεποῦς ἀειθαλίας
εἶναι ἡ ἀξιομεγαλοπρέπεια, τῆς ἡλιακῆς λαμπρᾶς Γαλλίας
Υγιαίνεται ὑγαπημένη μετὰ τέκνα σου εὐλογημένη.
Καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην νὰ ᾔσθαι πάντα ἀνδριομένη
Καὶ μετὰ τὴν ἀδελφὴν σου τὴν Ελλάδα ἐν βίῳ φιλομένη,
Ἐνθέρμου ψυχῆς καὶ καρδίας μου, προσφέρω σήμερον τὰ
κατὰ χρέος σεβάσματά μου ἀποδεικνύοντας τὸν ζῆλον
μου μεθέρμην ψυχῆς καὶ καρδίας μου.
Ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά μου.
Νὰ ἐγνωρίζῃ ἡ κωρώνα της, τὸ πῶς ἐγὼ τρέφω ἐντὸς ψυχῆς
καὶ καρδίας μου, ἔρωτα μετὰ τοὺς παῖδας μου
Εἰς τὴν ἀειθαλίαν,
πανένδοξον Γαλλίαν.
Φιлмаαλέρ, χωρὶς ἀμφιβολίαν,
Ζήτω ἡ λαμπρὰ Γαλλία.
Φιлмаαλέρ τῆς Ελλάδος θεραπεία,
Ἀμφιφίλ φιφιлмаαλέρ, εἶναι τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας,
Ἡ φιλόανθρωπος καρδία,

Τόσον σὲ ὑπεραγαποῦμεν, Γαλλία σὲ πονοῦμεν.
Καὶ ποτὲ δὲν σὲ ξεγνοῦμεν, γνῶριζε πῶς σ' ἀγαποῦμεν,
Καὶ ἂν ἄλλο τι δὲν μᾶς μένη. ἡ ἀγάπη μας ὁμῶς θὰ μένη
Εἰς τοὺς αἰῶνας μὲ χαρὰν,

‘Η ΓΑΛΛΙΑ.

Σὲ εἶμαι εὐγνώμων ἡγαπημένη μου Ἑλλάς,
Μὴ τὸν πόνον ὅπου μὲ ὁμιλᾷς.
Καὶ ἔχε θάρρος τῷ θεῷ καὶ ἐγὼ θὰ προσπαθήσω
Γιὰ ὅλα τὰ ἰντερέσα σου ἐγὼ θὰ πολεμήσω.
Μὲ ὅλην μου τὴν ὑπαρξιν, Ἑλλάς δὲν θὰ σ' ἀφήσω.

‘Η ἙΛΛΑΣ.

Πολύτιμη Γαλλία, ὕψιανε τῇ ἀληθείᾳ,
Καὶ μὲ ὅλα μου τὰ παιδία, σὲ λατρεύομεν τῇ ἀληθείᾳ.
Καὶ θὰ ξημερώσῃ μία ἡμέρα, νὰ μὲ γνωρίσῃς ἐπισιτήθειά
σου νὰ ἀπορίσῃς.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἑλλάς ποθεινοτάτη ἀκριβὰ ἀγαπητάτη.
Τὸ πνεῦμα σου τὸ Ἑλληνικόν, εὐέσθητον εὐγενικόν.
Μὲ ἐσπάραξε τὴν καρδίαν ‘Ελλάς τῇ ἀληθείᾳ.

Ἡ ‘ΕΛΛΑΣ.

Πολύτιμή μου καὶ ἀκριβὴ Γαλλία μου ἡγαπητή.
Ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐσπάραξε, ἐμὲ καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἡ καρδιά καὶ ἡ ζωὴ μου.
Καθημερινῶς κεντοῦμαι ἐντὸς καὶ δὲν νοοῦμαι,
Ἔως οὐ νὰ ἐνεργοῦμαι, ὅπου καὶ οἱ δύο μας νὰ
ἀντικριθοῦμεν.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐλλὰς ἡγαπημένη, τὰ ἐντόσθιά σου τὰ γνωρίζω
 πρὸ πολλοῦ τὰ θεωρῶ, πλὴν τὸν καιρὸν μας καρτερῶ
 ὅπου ἐναρμοδίως μίαν ἡμέραν, νὰ εἰδῇς νὰ ἐνωθοῦμεν
 φίλμαλερ, λαμπρὰ ποῦ θὰ χαροῦμεν.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Ὑγίαινε ἡγαπημένη, καὶ ἡ ἐλπίδες μου
 εἶναι εἰς τὴν εἰμαρμένην, δυνάμει τῶν δυνάμεων
 Νὰ χαροῦμεν καὶ οἱ δύο
 Ἐν τῇ δόξῃ εἰς τὸν βίον ἈΜΗΝ
 Ἦθελεπα καὶ βλέπω ὅπου τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
 σοφῆς Γαλλίας τὰ παιδιά, ὡ σοφοὶ πεπαιδευμένοι, ἄξιοι
 καὶ προκομμένοι, τῆς Ἑλλάδος ἐρωμένοι, μὲ φιλόπονον
 φιланθρωπίαν, εἰς κάθε δεινὴν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος,
 δείχνουν ὑπεράσπισιν.

Μὲ διαφορῶν εἰδῶν εὐργετήματα τῆς Ἑλλάδος βοηθήματα
 Μὲ φιλόπονον φιλανθρωπίαν καὶ μεγαλοπρεπείαν.
 Καὶ μὲ ἀνδρικὴν γενναιομεγαλοψυχίαν.

Παύρησιάζουν τὸ στήθος τους μὲ ἀνδρείαν τὸ ὕψος τους.
 Διὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά, μὲ σοφίαν καὶ ἀνδρείαν,
 Ζήτω ἡ λαμπρὰ καὶ πολύτιμος Γαλλία.
 Τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά τὴν λατρεύουσιν ἀειθαλῆα.
 Ὡς εὐτυχίαν τους τῇ ἀληθείᾳ εἶναι φανερομένον ὅπου εἰς

κάθε δεινὴν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ λαμπρὰ Γαλλία
παρουσιάζει τὸ σπῆλος τῆς ἐγκάρδως διὰ τὴν Ἑλλάδα
ἐμπράκτως,

Χωρὶς καπκιστὰ ἀλλὰ πράγματα σωστὰ, καθὼς τὸ ἀπαι-
τεῖ ἡ γενναιομεγαλόψυχος φιλανθρωπία μὲ μεγαλοπρε-
πείαν, ἔτζι φέρονται τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ παιδία δαί
τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθερίαν, Ζήτω οἱ λαμπροὶ Γάλλοι
μικροὶ μεγάλοι καὶ εἰς μίαν ὄραν χρησιμωτάτην θέλουν
εὐρουσι καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐντιμωτάτην.

Εἰς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου Γαλλίας τὰ θελήματα προ-
μωτάτη.

Μὲ τὸ πνῦμα τὸ Ἑλληνικόν.

Εὐέσθητον καὶ εὐγενικόν.

Ἑγχεῖνεται λαμπρὰ Γαλλία τὸ λοιπόν.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ Σὲ ὑπεραγαπῶ:

Καὶ αἱ περιστάσεις θέλουν δεῖξωσι τὰς στάσεις

Καὶ τῶν φιλοτίμων Ἑλλήνων τὰς πράξεις.

Λαμπρὰ Γαλλία θὰ κυττάξεις

Τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων μὲ μεγίστην ἀ-
γάπην.

Πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ πολύτιμον Γαλλία,

Μέγιστον πόνον τοὺς δίδει τῇ ἀληθείᾳ

10 Σεπτεμβρίου 1840 Ἀθῆναι.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΔΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Λερμπαλέρ δὲν εἶναι ἴδιον πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
διὰ νὰ γυρεύουν, λελαλέφ νὰ δολοφονοῦν τὸν βασιλέα τους
Ξιφίλ μαλέρ

Εἶναι τραγικωτάτη, παράνομος, παρανομία, βασιλέως ἡ
δολοφονία,

Εἶναι μεγίστη ἀμαρτία, καὶ μεγίστη κατηγορία με ὀργὴν
τὴν θεῖαν.

Τοῦ ἔθνους, ὅποιον ἔθνος καὶ ἂν ᾖναι, ἐπειδὴ καὶ πίπτει ὀργὴ
θεϊκὴ ἀπάνω τους με πτώσεις καταφρόνητους, δυστυχία
ἀκλόνητος· ἅμα ὁ βασιλέας τους ἤθελεν εἶναι τύραννος,
τότε εἰμποροῦν νὰ τὸν σηκόσουν, ὅχι ὅμως νὰ τὸν θανα-
τώσουν, οὔτε μικρὸν νὰ τὸν πειράξουν ἀλλὰ τοῦ διορίζον-
ται τὰ ἐξοδά του, διὰ νὰ ζῇ ὡς βασιλεὺς χωρὶς ἐξουσίαν,
καὶ ὅχι ἡ δολοφονία. Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄγρια θηρία ὅπου εἶναι
θηρία, τὸν βασιλέα τους ὅμως τὸν σέβονται τῇ ἀληθείᾳ,
πελλῶ μᾶλλον σοφοὶ πεπαιδευμένοι, καὶ χριστιανοὶ
λεγόμενοι ὅπου, ἐγνωρίζουν καὶ τί συνβαίνει ἀπὸ μίαν,
παράνομον παρανομίαν, με ὀργὴν θεῖαν λερμπαλέρ τὸ ἔθνος
ἐκεῖνο, ὅπου βάλει χέρι, εἰς τὸν βασιλέα του, πίπτει ῥαγ-
δαίως διὰ τὴν παρανομίαν του, εὐθαίως καὶ ἐπομένως
θλιβερά κλαίει τὴν μοῖράν του.

Γαλλία, Γαλλία θλίβομαι τῇ ἀληθείᾳ καὶ μὲ ὅλα μου τὰ
παιδιά λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου ἐπιθυμοῦμε ὅπου τὴν λαμπρὰν
φωνὴν σου πάντα νὰ ἀκοῦμεν μὲ δόξαν καὶ τιμὴν νὰ χαροῦ-
μεν, καὶ δὲν ἠλπίζα ἀπὸ τοιοῦτον ἔθνος πεπαιδευμένον καὶ
σοφόν, διὰ νὰ ἀκούω τοιαῦτα ἀπαίσια κινήματα κατὰ τοῦ
βασιλέως του, καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην ὅπου τὰ παι-
διά σου, νὰ ἐγνωρίσουν τὸ λάθος των, καὶ νὰ μετανοήσουν
φέροντα σέβας καὶ ζῆλον εἰς τὸν θρόνον ἐν βίᾳ ἀμὴν, ὅπου
νὰ μὴν ἀκούσω πλέον τὸ παραμικρὸν κακὸν σου, ἀλλὰ μόνον
τὸ καλὸν σου μὲ καλὴν φώτισιν τῶν παιδίων σου, ἔθνη!
ἔθνη πεφωτισμένα, πρέπει νὰ ἦσθαι θεοστοχασμένα, διὰ νὰ
ἦσθαι πάντα εὐτυχημένα, εἰδὲ καὶ ἠκατημένα, κατὰ τὴν
χρίσιν μου ἐμένα, θε νὰ εἴσθαι πάντα πεπαιδευμένα, ἔχετε
παράδειγμα τοῦ Λουδοβίκου τὸ δυστύχημα, τὶ ἔφερε τοῦ ἡ-
λιακοῦ θρόνου καὶ κλήρου ἐξολοκλήρου, ἐὰν δὲν τὰ σοχάζε-
σθαι, ἐὰν δὲν τὰ ψηφῆτε, τὰ περασμένα πράγματα κακῶς
τὰ συλλογεῖσθαι, ἐγὼ ὁμῶς τὰ παρατηρῶ καταλεπτῶς τὰ
θεωρῶ, καὶ εὐρίσκονται αἰτίαι πτώσεις καὶ δυστυχίαι ἐλθέ-
τε λοιπὸν εἰς αἴσθησιν, ὅπου νὰ ἀποβάλλητε κάθε κακὸν
σκοπὸν, ἔθνος ἔθνος καὶ ἐνδοξον σοφὸν εἶναι ἐναντίον τῆς τι-
μῆς, ὅταν παραφρονῆτε, ὅπου τὸν βασιλέα σας νὰ δολοφο-
ύητε, ὦ φρίξον ἥλιε, τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά, ἡ γῆς καὶ τὸ
φεγγάρι, παράνομος, παρανομία, δὲν εἶναι ἄλλη μία, καθὼς

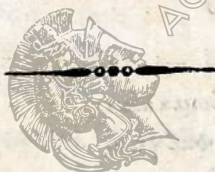

ἐνός βασιλέως ἡ δολοφονία, ἡ δυστυχία πίπτει ἐπάνω των
ὀργῇ θεία βασιλέως ἡ δολοφονία, ὅταν λοιπὸν θέλωμεν διὰ
να θανατόνωμεν τοὺς βασιλεῖς, τότε σὰς λέγω, καὶ ἐγὼ πῶς
δὲν ὑπάρχει ἓνας ἄνθρωπος τῆς γῆς, ἀλλὰ ὡς ἂν νὰ γέμῃ ἡ
γῆ ἀπὸ ἄγρια θηρία ξιφίλ μαλὲρ τῇ ἀληθείᾳ. καὶ τότε λέγε-
ται παραχώρησις θεία.

Ἐν Αθῆναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ
ΤΟΥ
ΓΕΝΕΡΑΛΗ ΦΑΒΙΕ.

Ποίημα ἀξιοσεβάστου

Ηρώα καὶ σοφοῦ.

Ἄνδρὸς γενναίου καὶ ῥωμαλέου

Κυρίου χρυσοστόμου Φαβγέ

Ελλην καὶ Γάλλος οὐδείς ἄλλος,

Ὦ; ὁ Κύριος Φαβγὲς μέγας.

Καὶ παράδοξον δὲν εἶναι

Ἐπειδὴ καὶ τῆς πολυτίμου Γαλλίας

Ποιὸς εἶναι καὶ ἄλλος τὰ αἰσθήματα

Τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ φρονήματα.

Καὶ ἐπὶ τούτου ὁμιλεῖ μὲ φιλόφρονες

Καὶ φιλόπονα χρυσὰ αἰσθήματα.

Τῆς τρισεβάστου λαμπρᾶς Γαλλίας

Τὰ φρονήματα.

ΑΘΗΝΑΝ

Εἰς τῶν παιδιῶν της τὰ εὐέσθητα θελήματα.
 Ως παιδευμένοι ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 φιλόθρωποι καὶ ἐκλεκτοί.
 Ἡ Ἑλλὰς ζήτω ζήτω
 Ἡ φιλόπονος καὶ φιλόθρωπος
 Μεγαλοπρεπὴς Γαλλία μὲ ὅλα της τὰ παιδιά
 Ζήτω καὶ ζήτω τῇ ἀληθείᾳ καὶ ζήτωσαν
 Καὶ ὁ κύριος Φαβγὲς εἶναι παιδὶ τῆς
 Πολυτίμου καὶ ἀκριβοῦς Γαλλίας μου ἀγαπητῆς
 Τὸν γνωρίζω ὅμως καὶ ἐγὼ ὡς γνήσιον υἱόν μου
 Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μου
 Ἀνδρίως ἐπολέμησε.
 Ὅπου διὰ τὴν ἐλευθερίαν μου,
 Καὶ τὴν ζωὴν του ἐκινδύνευσε.
 Φουστανέλες καὶ τζαρούχια ἐφοροῦσε.
 Καὶ ὡς Ἕλληνα καθαυτῷ ἐπολεμοῦσε
 Καὶ ἐπρομαχοῦσε.
 Ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους
 Καὶ τώρα πάλιν ὁμιλεῖ χρυσόστομα καὶ λαλεῖ.
 Ὅπου 300 ἄνδρες πεπαιδευμένοι
 Ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 Ἀνὴρ ἤθελον ὁμιλήσουν παρόμοια
 Νόμιμα καὶ δίκαια,
 Καθὼς ὁ σεβαστὸς κύριος
 Φαβγὲς ὁμίλησε καὶ ὁμιλεῖ

Ὅπου ὡσάν ὁ χρυσόστομος ἀναστήθηκε
 Καί τὴν δικαιοσύνην ἀπαγγέλλει διὰ
 νὰ ᾤκούσουν οἱ ἄγγελοι
 Ἐπεύχομαι λοιπὸν ὅπου εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς
 καὶ βασιλικὰς αὐτοῦ μεγαλειότητας
 Ὅπου νὰ εἰσακοστούν εἰς τὰς ἀκοάς του
 Οἱ χρυσόστομοι λόγοι τοῦ σεβαστοῦ καὶ
 ἐναρέτου ἀνδρὸς Ἡλίου Φαβγὲ ἀμήν.
 Καὶ θέλει τοῦς προξενήσει δόξαν καὶ
 μεγίστην τιμὴν.
 Ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
 Ἐπειδὴ καὶ ἡ γνῶσις γνώμη καὶ συμβουλὴ
 τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς
 Παρατηρῶ ὅπου εἶναι μεγίστου νοῦς
 Γνώσεως καὶ φρονήσεως.
 Λερμπαλὲρ ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ νοῦς
 Εἶναι ἄνδρας Ἀθακοῦ
 Μέγας εἶναι πανταχοῦ.
 Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνα ὅπου
 Ἐπρεπεν διὰ νὰ συνευρεθῶσιν
 Εἰς ἓνα μέρος ὅλα τὰ μηνιστέρια τῶν αὐλῶν.
 Διὰ νὰ σκεφθῶσιν περὶ τῆς
 γενικῆς καλῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν.
 Ὁ σεβαστὸς λοιπὸν τοῦτος ἀνὴρ τὰ ὁμίλησε μοναχός.
 Τὰ ὁμίλησε καὶ τὰ ὁμιλεῖ
 Καὶ δὲν τὰ ὁμιλεῖ ἀλλὰ χρυσόστομα τὰ ὁμιλᾷ

Καὶ ὅποιος ἤθελε ἀναιρέσει τοὺς λόγους·
 Καὶ τὰς γνώσεις τοῦ Ἥλιου φαβγὲ
 Ἀποδεικνύεται ὁ πλέον κάκιστος ἄνθρωπος τῆς ἀνθρω-
 πότης
 Καθότι εἶναι νόμιμος κατὰ νόμον
 καὶ κανόνων ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν νόμων.
 Λέρμπαλερ ζήτω ζήτω ὁ μεγάλου νοός
 Καὶ δίκαιος ἄνδρας
 Καὶ ἐκεῖνοι τὰ πλέκουσιν καὶ τὰ περιπλέκουσιν
 Ἀς γνωρίζουν καλῆτερον ἐκεῖνα ὅπου
 τοὺς πρέπουν ὅπου τοὺς φέρνουν καὶ τιμῇ
 Καὶ ἔχουν καὶ τὴν δόξαν ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
 Οπου εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀνωτέρων διὰ ὅλων τῶν ἡμετέρων,
 Καὶ πρέπει νὰ θεωροῦμεν τὴν ἀρχὴν νὰ βλέπουμεν τὸ τέλος.
 Ἡ δὲ ἀλλῶς· Ράμφην εἰς ῥάμφη ἄμφη.
 Τὸ λέγειν καὶ ἡ γραφὴ ἄμφη. Γ. Ἐξαρχόπουλος.
 Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου
 Σέβας τοῦ σεβαστοῦ Ἥλιου φαβγὲ
 Καὶ τέλος πάντων θὰ ξημερώσῃ καὶ μία ἡμέρα
 Χρυσόστομος ἀστροφεγγῆς
 Καὶ τηλαυγῆς ὅπου θὰ λάμπει τὸ
 ἡμισφαίριον τῆς γῆς
 Τόσον ὅπου τὰ ὄροι καὶ βουνά
 Οἱ κάμποι καὶ πεδιάδες θὰ λάμπουν πρασινιάδα
 Λελαλῆ καὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τὴν ἐδικήν μου
 Γιτὶ σήμερα κρατῶ ἀλλ εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀσρατῶ

Λερμπαλέρ πάντων καὶ ἀοράτον ἄνω λοιπὸν καὶ οἱ κάτω
 ‘Ηνεμὴ ἡμινιάμ εἶδα ἐγὼ τὴν Μυαιάμ

Πλὴν ἐνωρίζω τὸν ἐν τριά λερμπαλέρ καὶ τὸ πνεῦμά μου
 δὲν δειλιά

Πρὸς τὸν σεβαστὸν Ἡρῶα ῥωμαλαῖον

Ἄνδραῖον καὶ γενναῖον Κύριον Φαβγίε

Μὲ τὸν εἶδα καὶ ἐγνώρισα τὴν πατρικὴν φιλόπονον
 θερμὴν ἀγάπην σου

Πρὸς τὴν γλυκυτάτην θερμὴν ἡμῶν πατρίδα

Γλυκυτάτην Ἑλληνίδα

Ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας μου

Σοῦ εἶμαι εὐγνώμων κατὰ χρέος

Κατὰ νόμων καὶ κανόνων τῆς πολιτικῆς τῶν νόμων.

Καὶ καταδεχθῆται παρακαλῶ τὰ κατὰ χρέος

Σεβάσματά μου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύ-
 νης μου.

Καὶ ὑγείενε ἡλῆς, Φαυβγέ καὶ αἱ περιστάσεις θέλουν

Δείξουσι τὰς στάσεις μὲ τὰ φέρματα τῆς πράξεως

Καὶ ἐπειδὴ ἔχω ἓνα σύγγραμμα ὀνομαζόμενον

Περιβόλιον τοῦ Κόσμου

Καὶ ὑστεροῦμαι τὰ μέσα τῷ τύπου

Καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ ἐκδόσω εἰς φῶς

Ἐκεῖνοι ὅπου ἔπρεπε διὰ νὰ μὲ βοηθήσουν

ὡς ἐρασταὶ τῆς σκοτινοπονηροποταποζηλοφθονοκακοβαρβο-
 μανίας ἐρασταὶ ἔδειξαν εἰς τὸ σύγγραμμά μου

Ἄσπονδον μῖσος μανίας

Κα ἐπὶ τούτῳ περικαλῶ θερμῶς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
Γαλλίας τὰ παιδιὰ ὡς λαμπροὶ καὶ πολῦτιμοι

Καὶ φιλόπλοιοι μέγιστοι φιλόπονοι
Ὅπου ἂν ᾔηται δυνατόν μεγαλοπρεπῆς
Καὶ θέλω τὸ ἀφιερώσει

Εἰς τῆς Σεβαστῆς καὶ πολυτίμου φιλανθρώπου Γαλλίας
Στὸ ὄνομα ἐπαληθεύει

Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου σέβας
Τοῦ σεβαστοῦ Ἡλίου χρυσοστόμου Φαβγῆ

1840 Οκτωβρίου 15 Ἀθῆναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ρομφαίου ἐκ τῆς νήσου Ἀμοργῶ

Κορυφαίου κατὰ τὸ παρὸν ὅμως κορυφαίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

Ο ποιητής είναι στολή, ὑψηλῆς ἀειθαλείας
Καθὼς λάμπει καὶ ὁ ἥλιος σὲ ὅλας τὰς βασιλείας.
Λερμπαλέρ ὅταν ὅμως τὸν τιμοῦσιν, οἱ κόμοι καὶ οἱ κομῆ-
ται καὶ ἀπὸ κἀνένα δὲν φθονεῖται, ὅταν ὅμως τὸν φθο-
νοῦσιν μένουσιν καὶ αὐτοὶ νὰ τοὺς ἐφτιοῦσιν.
Ἐπεὶ δὲ ἀποδεικνύονται ὡς ἀνάξιοι τῆς ἀξίας τους.
Δεικνύοντες λελαλεῦ ἐπεὶ δὲ ἐγνώριζον καὶ τὴν στολήν
τοὺς παροργίζουν καὶ ὁ ποιητής ἀδιαφορεῖ
Καὶ μὲ τὸ κοντίλη του τραγωδεῖ,
Λερμπαλέρ τὴν ἀλήθειαν ὑψώνει
Καὶ τὸ ψεῦδος θανατώνει.
Ξιφίλ μαλὲρ ἰδοὺ λοιπὸν ἡ φρόνημάδα
Τοῦ ποιητοῦ ἡ νοσιμάδα
Ὡς νὰ παίζῃ τὴν ἀμάδα μὲ φρόνημον ἀράδα ἄς ὁμιλοῦν.
Καὶ οἱ τρικαβαῖοι καὶ μετριοῦνται οἱ Χαλδαῖοι ὅσοι
Ηγαπημένοι τοῦ φθόνου ἐρωμένοι λέγονται πατηραμένοι
Διότι εἰς τὰ ἀπέχια εἶναι παραδομένοι.

Ἀθῆναι τὴν 15 Φεβρουαρίου 1842.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΟΣ.

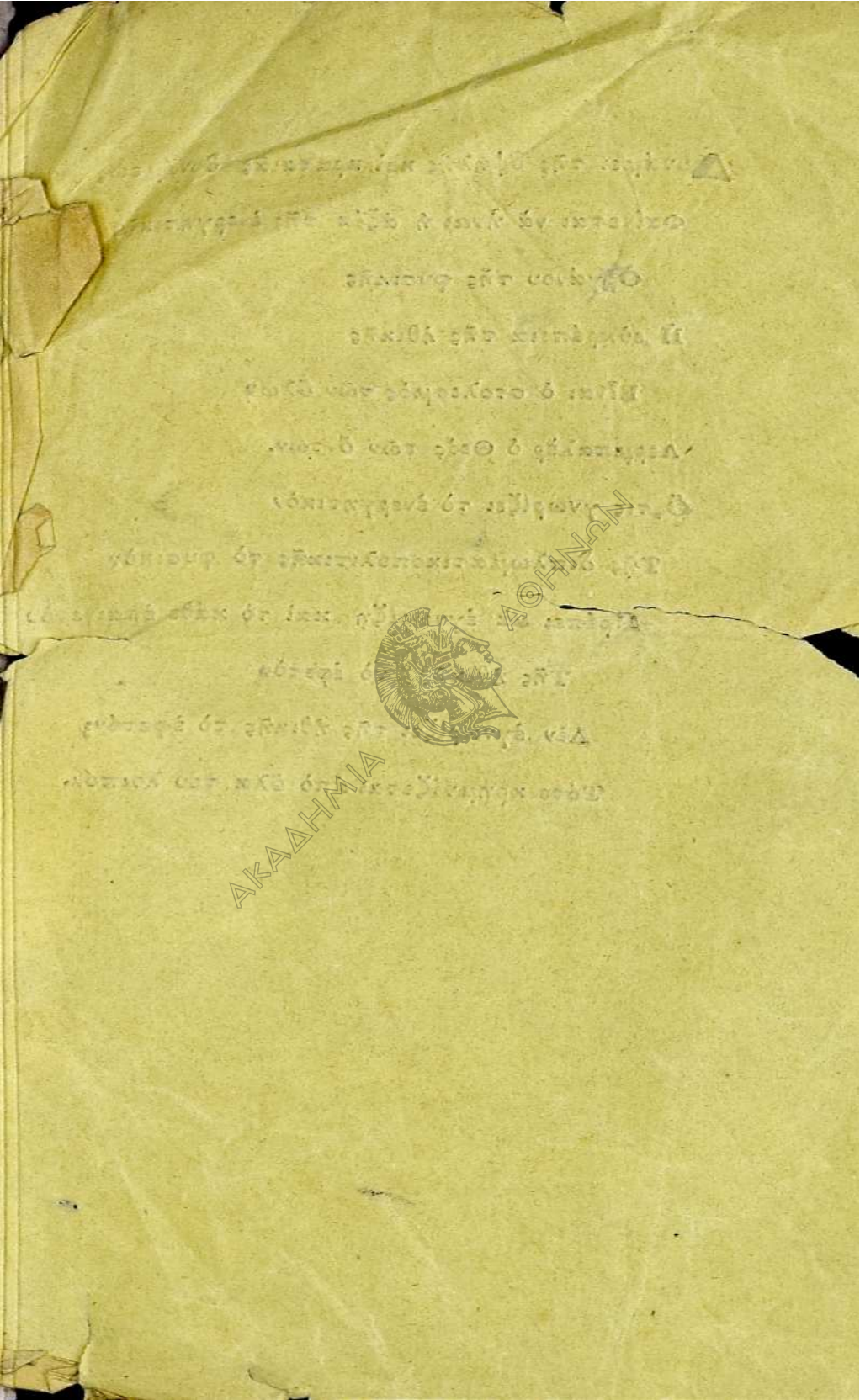
Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023127

Δυνάμει τῆς ὑψηλῆς καὶ κραταιᾶς δυνάμεως

Φαίνεται νὰ ἦναι ἡ ἀξία τῆς ἐνεργητικῆς

Ὁργάνου τῆς φυσικῆς

Ἡ εὐπρέπεια τῆς ἠθικῆς

Εἶναι ὁ στολισμὸς τῶν δλων

Λερμπαλὲρ ὁ Θεὸς τῶν ὄντων.

Ὅστις γνωρίζει τὸ ἐνεργητικόν

Τῆς διπλωματικοπολιτικῆς τὸ φυσικόν,

Πρέπει νὰ ἐγνωρίζῃ καὶ τὸ κάθε ἐπαινετὸν

Τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετὸν

Δὲν ἐγνωρίζει τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετὸν;

Τότε κρημνίζεται ἀπὸ ὅλα του λοιπόν.

το ψε

ιφίλ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ